

[Clausager.]

men den har dog paa eet Punkt søgt at spare noget, nemlig ved at forhandle sig til Rette med Tjenestemændene om, at de kun skal have et Tillæg af een Portion og ikke de to, som de efter Lovreglerne havde Ret til. Naar man kan gøre det — og jeg dadler ikke Regeringen derfor —, naar man kan forhandle sig til Rette og til Trods for Lovbestemmelserne spare ca. 8 Mill. Kr., naar man kan ændre paa det bestaaende paa den Maade, lade Loven sove, om jeg saa maa sige, saa har jeg Lyst til at rejse et Spørgsmaal, og det er det: Kan man forsvare at lade 15 Mill. Kr. vandre over paa Landbruget igen til næste Aar som faste Skatter?

Jeg ved nok, det skal ske efter Vedtægter og Lovregler. Fordi den meget omtalte Forrentningsprocent er opgivet til 3,1, vil der gaa en Part over paa Landbruget paa 15 Mill. Kr. Men vi er vistnok alle sammen klar over, at til Trods for at en saadan Forrentningsprocent er kommet frem, har Landbruget ikke den Bæreevne, som vi forudsatte, det skulde have, naar det fik sine faste Ejendomsskatter tilbage.

Hvis man vil spørge: Hvad er mest paakrævet, enten at skaane Landbrugerne for forøgede faste Ejendomsskatter eller at give Tjenestemændene Tillæg, det være sig endda et lille, saa er jeg for min Part ikke i Tvivl om, at det er mere paakrævet at skaane Landbruget for Forøgelse af de faste Ejendomsskatter end at give Tjenestemændene Tillæg.

Men det forrykker jo ikke det, jeg begyndte med at sige, at selv om man faar vedtaget det foregaaende Sæt Indtægtslove, saa er der et Underskud paa Driften, som skal dækkes. Og jeg vil da sige, at vi for vort Vedkommende er villige til at forhandle om, paa hvad Maade det kan dækkes; for det skal jo til, det forstaaer vi nok, men Formen er ikke ligegyldig. Ministeren vil ogsaa nok kunne forstaa, at selv om vi giver Tilslutning til at arbejde med for at skaffe Dækning, saa er det os ikke ligegyldigt, hvilken Form den Indtægtslov faaar, som skal bervirke dette.

Det her foreliggende Lovforslag er for saa vidt en gammel Kending, som det i høj Grad ligner det, vi havde for i November Maaned i Fjor. Der er kun den lille Ændring, at man nu ikke standser ved 12 000 Kr.s Indkomst, men gaar ned til 10 000 Kr. med Ekstraskatten. Og dernæst er der den Forandring, at man tager Ekstraskatten af Aktieselskaberne, ikke ved 5 pCt., men ved 4 pCt. Bortset fra disse smaa Ændringer, er det omtrent det samme Lovforslag.

Jeg vil ikke nu gentage den Tale, jeg holdt den Gang. Jeg har akkurat den samme Opfattelse som da. Jeg er ikke mere velvillig stemt over for den Form for Skat, end jeg var dengang, men det er jo saa kort Tid siden, og min Tale staar at læse i Rigsdagstidenden for den 10. November; saa jeg vil indskrænke mig til at gøre et Par Bemærkninger.

Med hvad Ret gaar man nu til en saadan Skat, med hvad Ret gaar den Mand, hvis Indtægt ligger faa Kroner under det Beløb, man har sat som Grænsen, fri, med hvad Ret gaar Manden med 9 500 Kr. fri, medens han, der har 10 000 Kr. eller derover, skal med? Det er jo valgt saa ganske vilkaarligt, tilsyneladende uden synderlig Mening. Man kunde lige saa godt have gjort det ene som det andet. Der er kun een Ting, der i alt Fald ser ud som en Tanke, man har holdt de fleste af de fastlønnede udenfor, de berøres ikke af det. Vi skal ret højt op i Embedsklassen, før Skatten rammer, og alle Funktionærer er jo fuldstændig fri.

Der er endvidere den Skavank ved Lovforslaget, at hvor man end sætter det Skel, vil der altid blive et Spring mellem dem, der er fri, og dem, der skal af med noget. Ihvorvel der er en fornuftig Stigning, en Slags Ratebeskatning, saa bliver der et Spring mellem dem, der gaar fri, og dem, man begynder ved.

Det var jo ikke det, man havde ventet af denne Regering, at den skulde bebyrde os med flere Skatter, end vi er vant til. De fleste vil vistnok huske, at den kom til Verden med den Begrundelse og med den Bebudelse, at den skulde skaffe alle Arbejde og god Fortjeneste. Jeg skal rigtignok love for, at det er blevet noget andet. Hvis det til at begynde med var en skattet Regering, tror jeg nok, at man nu kan sige, at det er en Skatteregering; man stryger bare det lille „t“, saa passer det meget godt.

Regeringen vil lægge store Byrder paa Skatteyderne, men for at aflede den store Befolknings Opmærksomhed fra de stærkt forøgede Skatter rykker den op i Rækken, saaledes at kun et Faatal skal betale. Det vil nemlig, saa vidt jeg i Skyndingen kan regne det ud, kun blive 2 pCt. af Statskatteyderne. Altsaa for at bortlede den store Befolknings Opmærksomhed fra, at denne Regering er den, der har lagt de største og tungeste Skatter paa Befolkningen, som vi i lange Tider har kendt, lægger den Byrden paa et Faatal af Skatteyderne; saa vækker det ikke saa stor en Modvilje, gaar man ud fra.

Det er jo i og for sig ogsaa taknemme-